

## Arrest

nr. 346 905 van 20 mei 2026  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CHAPELLE  
Clos du Moulin Royal 1/1  
6900 MARCHE-EN-FAMENNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 december 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van 1 december 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 december 2025 met refertenummer 134619.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. SIKIER, die *loco* advocaat A. CHAPELLE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DESAUW, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 december 2025 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de eerste bestreden beslissing die als volgt luidt:

*“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN*

*Aan de Mevrouw:*

*Naam : J.*

*voornaam : D.*

*geboortedatum : (...)1995*

*geboorteplaats : (...)*

*nationaliteit : Servië wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet zij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

*Artikel 7, alinea 1:*

*X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van haar arrestatie.*

*X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.*

*Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10.10.2025 voor diefstal met braak, inklimming, valse sleutels.*

*Feiten waarvoor zij later mogelijks veroordeeld kan worden.*

*Uit het strafdossier blijkt dat de lokale politie PZ Montgomery op 9 oktober 2025 omstreeks 12u50 een oproep krijgt voor een diefstal met braak in een woning. Ter plaatse ziet de politie een voertuig met Duitse kentekenplaat die aan hoge snelheid wegrijdt. De politie volgt het voertuig dat geprobeerd zou hebben weg te rijden. Drie staten verder kan de politie alsnog tot controle overgaan. Er bevinden zich twee dames in het voertuig, S. J. en I. N..*

*In het voertuig vindt de politie drie schroevendraaiers, een tang en twee harde plasticen voorwerpen. De gestolen voorwerpen worden niet teruggevonden.*

*Het slachtoffer verklaart dat toen ze het appartementsgebouw verliet, er een jongedame op verschillende bellen aan het bellen was. Wanneer ze terugkwam van de bakker zag ze dat haar voordeur opengebroken was en haar woning doorzocht was. Toen ze naar haar appartement ging, zag ze door de liftdeur een silhouet van de jongedame die ze daarvoor gezien had.*

*Er werd een halsketting en een zilveren ring gestolen.*

*Verdachte I. N. wordt verhoord en verklaart dat ze D. J. heet. Ze zou gisteren met haar man en kind in België zijn aangekomen en in Charleroi leven. Ze ging samen met haar vriendin werk zoeken in een café bij het Centraal station. Het voertuig en de gevonden voorwerpen zijn niet van haar. Ze hebben geen diefstal gepleegd.*

*Tijdens de ondervraging door mijn ambt herhaalt verdachte I. N. dat dit een alias betreft en zij eigenlijk D. J. heet. Zij bevestigt voor het overige haar verklaringen bij de politie. Ze herinnert zich niet of S. gestopt is. Zij was aan het slapen en werd wakker toen de politie hen controleerde.*

*Deze feiten, zo zij bewezen zijn, zijn zeer ernstig en maken een zware inbreuk uit op de openbare veiligheid. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en wijzen op een asociale*

*geestesgesteldheid in hoofde van in verdenking gestelde die inkomsten zou verwerven uit diefstal*

*Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

*Artikel 74/13*

*Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis van Gent op 13.10.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die haar dossier kenmerken toen haar de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor haar belangen op te komen en haar standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.*

*Het administratief dossier van de betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Betrokkene ontvangt geen bezoek in de gevangenis.*

*Ze maakte geen melding van gezondheidsproblemen, noch van een vrees om terug te keren naar haar land van herkomst. Uit het administratief dossier van betrokkene kan eveneens geen vrees in het kader van art 3 afgeleid worden. Een schending van artikelen 8 en 3 EVRM wordt niet aangenomen.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.*

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 15.09.2022. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat zij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10.10.2025 voor diefstal met braak, inklimming, valse sleutels.

Feiten waarvoor zij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit het strafdossier blijkt dat de lokale politie PZ Montgomery op 9 oktober 2025 omstreeks 12u50 een oproep krijgt voor een diefstal met braak in een woning. Ter plaatse ziet de politie een voertuig met Duitse kentekenplaat die aan hoge snelheid weggrijdt. De politie volgt het voertuig dat geprobeerd zou hebben weg te rijden. Drie staten verder kan de politie alsnog tot controle overgaan. Er bevinden zich twee dames in het voertuig, S. J. en I. N..

In het voertuig vindt de politie drie schroevendraaiers, een tang en twee harde plasticen voorwerpen. De gestolen voorwerpen worden niet teruggevonden.

Het slachtoffer verklaart dat toen ze het appartementsgebouw verliet, er een jongedame op verschillende bellen aan het bellen was. Wanneer ze terugkwam van de bakker zag ze dat haar voordeur opengebroken was en haar woning doorzocht was. Toen ze naar haar appartement ging, zag ze door de liftdeur een silhouet van de jongedame die ze daarvoor gezien had.

Er werd een halsketting en een zilveren ring gestolen.

Verdachte I. N. wordt verhoord en verklaart dat ze D. J. heet. Ze zou gisteren met haar man en kind in België zijn aangekomen en in Charleroi leven. Ze ging samen met haar vriendin werk zoeken in een café bij het Centraal station. Het voertuig en de gevonden voorwerpen zijn niet van haar. Ze hebben geen diefstal gepleegd.

Tijdens de ondervraging door mijn ambt herhaalt verdachte I. N. dat dit een alias betreft en zij eigenlijk D. J. heet. Zij bevestigt voor het overige haar verklaringen bij de politie. Ze herinnert zich niet of S. gestopt is. Zij was aan het slapen en werd wakker toen de politie hen controleerde.

Deze feiten, zo zij bewezen zijn, zijn zeer ernstig en maken een zware inbreuk uit op de openbare veiligheid. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en wijzen op een asociale

geestesgesteldheid in hoofde van in verdenking gestelde die inkomsten zou verwerven uit diefstal

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien zij haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

1.2. Op dezelfde dag werd verzoekster eveneens een inreisverbod van drie jaar opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd

"Aan de Mevrouw:

Naam : J.

voornaam : D.

geboortedatum : (...)1995

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Conform artikel 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, kan de duur van het inreisverbod via een nieuw inreisverbod aangepast worden, indien wordt vastgesteld dat u geen medewerking verleent aan de overdrachts-, terugkeer-, terugdrijvings- of verwijderingsprocedure.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 01.12.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, wordt haar een inreisverbod opgelegd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken en na opschorting van het inreisverbod, terug te keren naar België.

#### REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten: Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10.10.2025 voor diefstal met braak, inklimming, valse sleutels.

Feiten waarvoor zij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit het strafdossier blijkt dat de lokale politie PZ Montgomery op 9 oktober 2025 omstreeks 12u50 een oproep krijgt voor een diefstal met braak in een woning. Ter plaatse ziet de politie een voertuig met Duitse kentekenplaat die aan hoge snelheid weggrijdt. De politie volgt het voertuig dat geprobeerd zou hebben weg te rijden. Drie staten verder kan de politie alsnog tot controle overgaan. Er bevinden zich twee dames in het voertuig, S. J. en I. N..

In het voertuig vindt de politie drie schroevendraaiers, een tang en twee harde plasticen voorwerpen. De gestolen voorwerpen worden niet teruggevonden.

Het slachtoffer verklaart dat toen ze het appartementsgebouw verliet, er een jongedame op verschillende bellen aan het bellen was. Wanneer ze terugkwam van de bakker zag ze dat haar voordeur opengebroken was en haar woning doorzocht was. Toen ze naar haar appartement ging, zag ze door de liftdeur een silhouet van de jongedame die ze daarvoor gezien had.

Er werd een halsketting en een zilveren ring gestolen.

Verdachte I. N. wordt verhoord en verklaart dat ze D. J. heet. Ze zou gisteren met haar man en kind in België zijn aangekomen en in Charleroi leven. Ze ging samen met haar vriendin werk zoeken in een café bij het Centraal station. Het voertuig en de gevonden voorwerpen zijn niet van haar. Ze hebben geen diefstal gepleegd.

Tijdens de ondervraging door mijn ambt herhaalt verdachte I. N. dat dit een alias betreft en zij eigenlijk D. J. heet. Zij bevestigt voor het overige haar verklaringen bij de politie. Ze herinnert zich niet of S. gestopt is. Zij was aan het slapen en werd wakker toen de politie hen controleerde.

Deze feiten, zo zij bewezen zijn, zijn zeer ernstig en maken een zware inbreuk uit op de openbare veiligheid. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en wijzen op een asociale geestesgesteldheid in hoofde van in verdenking gestelde die inkomsten zou verwerven uit diefstal

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

#### Artikel 74/11

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis van Gent op 13.10.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die haar dossier kenmerken toen haar de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor haar belangen op te komen en haar standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Het administratief dossier van de betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Betrokkene ontvangt geen bezoek in de gevangenis. Ze maakte geen melding van gezondheidsproblemen, noch van een vrees om terug te keren naar haar land van herkomst. Uit het administratief dossier van betrokkene kan eveneens geen vrees in het kader van art 3 afgeleid worden. Een schending van artikelen 8 en 3 EVRM wordt niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde de Minister voor Asiel en Migratie rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1.1. Verzoekster voert volgend middel aan tegen de eerste bestreden beslissing:

*“ENIG MIDDEL: Schending van de artikelen 7, 74/13 en 74/14 van de wet van 15.12.1980, van de verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder in zoverre het zich uit in een plicht tot voorzichtigheid, nauwkeurigheid en het in overweging nemen van alle elementen van de zaak, de kennelijke beoordelingsfout en het recht om gehoord te worden;*

*De verzoekster wordt momenteel vervolgd voor strafbare feiten. In het kader van het gerechtelijk onderzoek is haar aanwezigheid in België verplicht. De betwiste beslissing vermeldt dit feitelijk element niet. De verwerende partij heeft dus een kennelijke beoordelingsfout begaan;*

*Ook, na een samenvatting van de strafbare feiten waarvoor de verzoekster wordt vervolgd, beperkt de verwerende partij zich, op algemene en niet-individuele wijze, tot de melding dat het gedrag en de feiten die hebben geleid tot de gevangenzetting van de verzoekster ernstig zijn, de openbare orde aantasten en onze samenleving niet respecteren. Dit is dus een onvoldoende en stereotype motivering;*

*Evenzo wordt vermeld dat een vragenlijst over het recht om gehoord te worden aan de verzoekster werd overhandigd en dat zij geen specifieke informatie heeft verstrekt. De verzoekster begrijpt echter het Nederlands niet en heeft geen beroep kunnen doen op de hulp van een tolk/vertaler om dit formulier in te vullen. Aldus is haar recht om gehoord te worden geschonden;*

*Om de conformiteit van de betwiste beslissing met artikel 8 EVRM te verifiëren, kon de verwerende partij zich niet uitsluitend baseren op het feit dat de verzoekster tijdens haar korte detentie geen bezoek heeft ontvangen.*

*De conformiteit van de beslissing met artikel 3 EVRM kan evenmin gebaseerd zijn op het feit dat de verzoekster geen elementen betreffende haar gezondheid of vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst heeft gemeld.*

*Inderdaad, zij heeft het formulier niet geldig kunnen invullen omdat zij het niet begreep;*

*Door de verzoekster niet in staat te stellen het formulier te begrijpen en in te vullen, heeft de verwerende partij het recht om gehoord te worden, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder in zoverre het zich uit in een plicht tot voorzichtigheid, nauwkeurigheid en het in overweging nemen van alle elementen van de zaak, miskend. Zij heeft ook artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 geschonden.*

*Bijgevolg is de betwiste beslissing niet op adequate en voldoende wijze gemotiveerd, maar integendeel op stereotype wijze. De beslissing schendt dus de verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980.”*

2.1.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De eerste bestreden beslissing vermeldt zowel de juridische als de feitelijke gronden waarop zij steunt. Verweerder verwijst naar artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, en naar de artikelen 74/13 en 74/14 van de vreemdelingenwet. Hij motiveert dat verzoekster bij haar aanhouding niet in het bezit was van een geldig paspoort, dat zij op 10 oktober 2025 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst wegens feiten van diefstal met braak, inklimming en valse sleutels, en dat deze feiten gelet op hun aard en omstandigheden een gevaar voor de openbare orde uitmaken. Hij licht eveneens toe waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, met verwijzing naar het risico op onderduiken, het gebrek aan medewerking met de overheden, het niet uitvoeren van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 15 september 2022 en het gevaar voor de openbare orde. Verzoekster heeft uit deze motieven kunnen opmaken waarom de beslissing werd genomen en heeft ze ook concreet kunnen aanvechten. Aan de formele motiveringsplicht is voldaan.

In zoverre verzoekster zich niet kan verenigen met de inhoud van de motieven van de eerste bestreden beslissing, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De Raad is daarbij niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij gaat enkel na of verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoekster betwist niet dat zij op het ogenblik van haar aanhouding niet in het bezit was van een geldig paspoort, zodat zij niet voldeed aan de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit motief schraagt op zichzelf de eerste bestreden beslissing, ongeacht hetgeen verzoekster aanvoert tegen het tweede motief gebaseerd op artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet. De Raad onderzoekt niettemin de overige aangevoerde grieven.

Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat verweerder onredelijk is tewerk gegaan bij de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet. Zij betwist niet dat zij onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst wegens welbepaalde feiten van diefstal met braak, inklimming en valse sleutels, noch dat dergelijke feiten in beginsel relevant zijn voor de beoordeling van de openbare orde. Haar argument dat haar aanwezigheid in België vereist zou zijn voor het gerechtelijk onderzoek mist feitelijke grondslag. De eerste bestreden beslissing voorziet uitdrukkelijk dat verzoekster, voorzien van de nodige identiteitsstukken, naar België kan terugkeren teneinde aan haar gerechtelijke verplichtingen te voldoen. Verweerder kon op grond van de hem bekende elementen op een niet kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling komen.

Verzoekster voert vervolgens aan dat haar recht om te worden gehoord werd miskend, doordat zij het Nederlands niet zou begrijpen en geen tolk werd voorzien. De Raad stelt vast dat verzoekster op 13 oktober 2025 het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorrecht heeft ondertekend. Zij werd aldus effectief in de gelegenheid gesteld om relevante elementen over haar persoonlijke situatie mee te delen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoekster verweerder tijdig op de hoogte heeft gebracht van enig taalprobleem, noch dat zij om bijstand zou hebben verzocht die haar werd geweigerd. Conform vaste rechtspraak van het Hof van Justitie veronderstelt het recht om te worden gehoord een medewerkingsplicht in hoofde van de betrokkene, die ertoe gehouden is alle relevante elementen ter kennis te brengen van de bevoegde autoriteit (cf. HvJ 11 december 2014, *Boudjrida*, C-249/13, punten 61-62). Nu verzoekster van de geboden gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt en geen melding heeft gemaakt van een beletsel dat haar zou hebben verhinderd het formulier in te vullen, kan zij dat verweerder thans niet tegenwerpen.

Voor zover verzoekster een schending aanvoert van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, draagt zij geen concreet, precies of geïndividualiseerd element aan waaruit een risico in de zin van artikel 3 van het EVRM, dan wel het bestaan van een beschermd privé- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, kan worden afgeleid. Zij beperkt zich tot een algemeen en ongestaafd betoog. Voor zover zij stelt dat verweerder zich niet kon baseren op het uitblijven van bezoeken in de gevangenis, kan dit niet leiden tot een ander oordeel. Verweerder steunt zijn beoordeling op het volledige administratief dossier, dat geen enkele aanwijzing bevat van een in België opgebouwd privé- of gezinsleven, noch van enig element dat onder artikel 3 van het EVRM zou ressorteren. Het stond aan verzoekster om dergelijke elementen ter kennis te brengen. Zij heeft dat niet gedaan.

Wat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet betreft, draagt verzoekster geen concrete persoonlijke elementen aan waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden. Deze bepaling verplicht verweerder bepaalde omstandigheden in overweging te nemen, maar legt hem niet op rekening te houden met elementen die niet worden aangebracht en niet uit het administratief dossier blijken. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet niet worden vastgesteld.

Verzoekster maakt geen schending aannemelijk van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoekster voert volgend middel aan tegen de tweede bestreden beslissing:

*ENIG MIDDEL: Schending van de artikelen 74/11 van de wet van 15.12.1980, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 en 62 van de wet van 15.12.1980 en van het recht om gehoord te worden*

*Artikel 74/11, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat "De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval".*

*Aldus moet de beslissing tot inreisverbod gemotiveerd worden rekening houdend met alle elementen van het dossier (RvV, 24 september 2013, nr. 110.505) en met name met de individuele en familiale situatie van de vreemdeling.*

*De verweerster mag dus geen automatische duur van het verbod toepassen zonder de specifieke situatie van het individu te evalueren.*

*In dit geval wordt echter vermeld dat een vragenlijst over het recht om gehoord te worden aan de verzoekster werd overhandigd en dat zij geen specifieke informatie heeft verstrekt. De verzoekster begrijpt echter het Nederlands niet en heeft geen beroep kunnen doen op de hulp van een tolk/vertaler om dit formulier in te vullen. Aldus is haar recht om gehoord te worden geschonden;*

*Om de conformiteit van de betwiste beslissing met artikel 8 EVRM te verifiëren, kon de verwerende partij zich niet uitsluitend baseren op het feit dat de verzoekster tijdens haar korte detentie geen bezoek heeft ontvangen.*

*De conformiteit van de beslissing met artikel 3 EVRM kan evenmin gebaseerd zijn op het feit dat de verzoekster geen elementen betreffende haar gezondheid of vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst heeft gemeld.*

*Inderdaad, zij heeft het formulier niet geldig kunnen invullen omdat zij het niet begreep;*

*Ook is de motivering van de betwiste beslissing kennelijk onvoldoende, met name in zoverre het niet blijkt dat de verwerende partij de actualiteit en de ernst van de dreiging die de verzoekster zou vormen, heeft geëvalueerd. Het is echter aan haar om aan te tonen dat de dreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid die de verzoekster zou vormen, actueel, reëel en voldoende is, en bovendien een fundamenteel belang van de samenleving aantast.*

*De verweerster mag zich niet beperken tot het toepassen van een "standaard" duur, die niet willekeurig mag zijn en steeds moet berusten op een concrete en actuele evaluatie van de situatie van de vreemdeling en het risico dat hij vertegenwoordigt.*

*De verwerende partij moet dus expliciet motiveren waarom een duur van 3 jaar noodzakelijk en adequaat is, en dit rekening houdend met de concrete feiten die de vreemdeling ten laste worden gelegd en de evaluatie van de dreiging die hij vertegenwoordigt, wat zij kennelijk niet doet, zich beperkend tot de vermelding dat: "Gezien al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de bescherming van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar niet disproportioneel".*

*Bijgevolg heeft de verweerster het voorschrift van artikel 74/11 van de wet van 15.12.1980 geschonden en de motiveringsplicht die op haar rustte krachtens artikel 62 van voornoemde wet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991."*

2.2.2. De tweede bestreden beslissing vermeldt zowel de juridische als de feitelijke gronden waarop zij steunt. Verweerder verwijst uitdrukkelijk naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet en motiveert waarom een duur van drie jaar passend wordt geacht: de aard van de feiten waarvoor verzoekster werd aangehouden, de daaruit afgeleide aantasting van de openbare orde, en het ontbreken van persoonlijke elementen die een mildere beoordeling zouden kunnen verantwoorden. De determinerende motieven zijn duidelijk en begrijpelijk uiteengezet. Verzoekster heeft op grond daarvan de gegrondheid van de beslissing kunnen beoordelen. Aan de formele motiveringsplicht is voldaan.

Wat het recht om te worden gehoord betreft, valt het betoog van verzoekster samen met hetgeen zij heeft aangevoerd tegen de eerste bestreden beslissing. Er kan worden verwezen naar hetgeen daarover hierboven werd uiteengezet. Ook ten aanzien van het inreisverbod werd verzoekster effectief in de gelegenheid gesteld om relevante elementen mee te delen, en kan haar passiviteit niet aan verweerder worden tegengeworpen.

Verzoekster voert aan dat de motivering ontoereikend is doordat verweerder de actualiteit, het reële karakter en de ernst van de dreiging die zij zou vormen, niet zou hebben beoordeeld. Zij beroept zich daarbij op het criterium "actueel, reëel en voldoende ernstig, een fundamenteel belang van de samenleving aantastend". Deze standaard vloeit voort uit het Unierechtelijke kader dat geldt voor burgers van de Unie en hun familieleden (artikel 27, lid 2, van de Richtlijn 2004/38/EG; HvJ 22 mei 2012, *P.I.*, C-348/09, punt 31). Verzoekster bezit de Servische nationaliteit en geniet niet de status van Unieburger, noch die van familielid van een Unieburger. Zij kan zich op die strikte standaard dan ook niet beroepen.

Onder artikel 74/11 van de vreemdelingenwet, in samenhang met artikel 11 van de Richtlijn 2008/115/EG, is wel een individuele beoordeling vereist. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat de overheid het begrip "gevaar voor de openbare orde" in de zin van de Terugkeerrichtlijn per geval moet beoordelen, om na te gaan of het persoonlijke gedrag van de betrokken derdelander een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormt (HvJ 11 juni 2015, *Zh. en O.*, C-554/13, punten 50 en 54). De enkele omstandigheid van een strafrechtelijke veroordeling of, a fortiori, van een strafrechtelijke vervolging volstaat op zichzelf niet

om een dergelijk gevaar vast te stellen. Er is een geïndividualiseerde beoordeling vereist die rekening houdt met het persoonlijke gedrag van de betrokkene.

De tweede bestreden beslissing voldoet aan dit vereiste. Verweerder steunt zich niet enkel op het bestaan van een aanhoudingsmandaat. Hij verwijst naar concrete, op verzoekster betrokken elementen: de aard van de feiten (woninginbraak met gebruik van inbraakwerktuig), de omstandigheden waarin zij werden gepleegd (vluchtpoging met een voertuig over verschillende politiezones), het gebruik van een alias bij het verhoor, en het gegeven dat verzoekster eerder geen gevolg had gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten van 15 september 2022. De beslissing gebruikt voorts behoedzaam de formulering "*zo zij bewezen zijn*", waarmee verweerder de onschuldpresumptie eerbiedigt zonder afbreuk te doen aan zijn autonome bestuurlijke beoordeling van de openbare orde. Verzoekster betwist deze concrete elementen niet en draagt geen omstandigheden aan die in een andere richting wijzen, of die op een verminderd risico op herhaling zouden duiden. Verweerder kon op grond hiervan op een niet kennelijk onredelijke wijze besluiten dat het gedrag van verzoekster een gevaar voor de openbare orde kan vormen dat een inreisverbod van drie jaar verantwoordt.

Voor zover verzoekster aanvoert dat verweerder een "*standaardduur*" zou hebben toegepast, blijkt uit de hiervoor weergegeven motivering dat de duur van drie jaar het resultaat is van een concrete afweging die rekening houdt met de elementen van haar dossier. Verzoekster toont niet aan welke concrete omstandigheden verweerder over het hoofd zou hebben gezien, noch waarom een kortere duur zich zou opdringen. Haar betoog blijft in dit verband algemeen en onvoldoende onderbouwd.

Ten slotte voert verzoekster geen concreet, precies of geïndividualiseerd betoog aan waaruit een schending van artikel 3 of artikel 8 van het EVRM zou blijken in het kader van de tweede bestreden beslissing. Ook in dit opzicht blijft haar argumentatie algemeen en ongestaafd.

Verzoekster maakt geen schending aannemelijk van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Het tweede middel is niet gegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT